

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

A STUDY OF FACTORS AFFECTING THE ENGLISH-SPEAKING SKILLS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS

ธัญยานี เคนคำภา*

Thanyanee Khenkhampha*

*สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

*Master of Education Program in English Language Teaching, Ramkhamheang University, Thailand

*Corresponding Author E-mail : 6414590010@rumail.ru.th

Received: 22 May 2023; Revised: July 07, 2023; Accepted: July 10, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระราชรัฏฐวิทยาเสริม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมดของโรงเรียนพระราชรัฏฐวิทยาเสริม อำเภอพระยีน จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 100 คน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล 2) ปัจจัยด้านผู้เรียน 3) ปัจจัยด้านครูผู้สอน 4) ปัจจัยด้านครอบครัว และ 5) ปัจจัยด้านโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าร้อยละ (%) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับการศึกษา ผลการเรียนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษ และระยะเวลาในการศึกษาภาษาอังกฤษ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนผล ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้านลำดับจากมากไปน้อย ปัจจัยด้านโรงเรียน พบว่า โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สืบค้นความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและมีสื่อการเรียนที่ทันสมัย อยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านครูผู้สอน พบว่า ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านผู้เรียน พบว่า นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า ครอบครัวของนักเรียนสนับสนุนในการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

This study was survey research with the purpose of to investigating the factors affecting the English-speaking skills of the 100 high schoolers of Pracharatwittayaserm School. The sample group of this research was the students who were in their second semester of the 2022 academic year. The data were collected from the population, so the population and the sample group were the same. The research instruments included 1) General information concerning personal factors 2) Learners' factors 3) Teachers' factors 4) Family factors, and 5) School factors. The statistics used in data analysis were Mean (*M*), Standard deviation (*SD*), Percent, and Reliability. The research results indicated that the mentioned factors had affected the English-speaking skills of the high schoolers of General information concerning personal factors of the high schoolers, categorized by gender, education level, mean of academic performance results of English, and the number of years spent learning English language, was found insignificantly different. The research results indicated that the mentioned factors had affected the English-speaking skills of the high schoolers at a medium level. The level of influence from the highest to the lowest were school, teacher, learner, and family. Considering school factors, the effect was high as the school provided the students opportunities to explore knowledge of the English language and offered up-to-date learning materials. Considering teachers' factors, the effect was *high* as the teachers were open to enquiries concerning English language knowledge. Considering learners' factors, the effect was high as they were aware of the benefits of studying the English language. Considering Family factors, the effect was moderate as they supported the learning of English language of the students.

Keywords: Factors affecting the English-speaking skills

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบันเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การเดินทางระหว่างประเทศ และการประกอบธุรกิจ ภาษาอังกฤษจึงถูกนำมาใช้เป็นส่วนกลางในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ปัจจุบันการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีนั้น เราต้องมีการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ (กาญจนนาพร รุจิโคม, 2561)

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดียังมีความสำคัญ ทำให้ให้นักเรียนเข้าใจในความต้องการของกันและกัน อย่างไรก็ตาม การเรียนภาษาต่างประเทศให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่นั้นผู้เรียนต้องใช้ความพยายาม อดทน และฝึกฝนทักษะทางภาษา เพื่อให้เกิดความชำนาญ (ณภัทร วุฒิมิงศา, 2557)

นอกจากนี้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในโลกในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการพูดภาษาอังกฤษเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟังและผู้ฟังสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกันได้เป็นอย่างดี (แสงระวี ดอนแก้ว, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ Nunan (1991, p. 279) กล่าวว่าไว้ว่าทักษะการพูด เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้พูดได้มีโอกาสในการพูดมากขึ้น และการเรียนการสอนทุกครั้งผู้เรียนต้องมีการฝึกพูดภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

Gardner and Lambert (1972) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ โอกาสที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เช่น การเดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การพูดคุยสนทนาของต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ การมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เช่น การดูโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ การเข้าค่ายอบรมภาษาอังกฤษ เป็นต้น โอกาสเหล่านี้ล้วนจะช่วยผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ (สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุด, และธนกร สุวรรณพุดผิ 2560, น. 175) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญ เป็นอย่างยิ่ง ในฐานะภาษาสากล (English as Global Language) ซึ่งการจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการสร้างทรัพยากรบุคคลใหม่ให้มีความรู้ทักษะภาษาอังกฤษ ความสามารถที่จำเป็นต่อศตวรรษที่ 21 โดยนักเรียนต้องมีทั้งทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะทางด้านศีลธรรมและจรรยาบรรณ และสุดท้าย คือ ทักษะภาษาต่างประเทศ ซึ่งภาษาอังกฤษสำหรับการเรียนรู้ของเด็กไทย (ณรงค์ เทพลมณี, 2563) ได้กล่าวว่า ทักษะการพูดนับเป็นทักษะสำคัญทางด้านภาษาเพราะการพูดคือการสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความรู้สึก ความต้องการ รวมทั้งการเสนอความคิดเห็นด้วยการพูดอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ดังนั้น การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเบื้องต้น ควรมุ่งเน้นความถูกต้องทางด้านคำศัพท์ โดยต้องคำนึงถึงสำเนียงการพูดให้คล้ายกับเจ้าของภาษาเป็นสำคัญ (อาทิตย อินตะแก้ว, 2560) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ (Grammar Analysis Language Learning Style) ในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ ไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ หรือพูดได้แต่พูดไม่คล่อง พูดเป็นคำแต่ไม่สามารถเรียงภาษาอังกฤษเป็นประโยคได้ นั้นเกิดจากการขาดความมั่นใจ เนื่องจากนักเรียนไม่มีความรู้หรือคำศัพท์เพียงพอ ไม่สามารถเลือกใช้คำที่เหมาะสมหรือการเรียบเรียงคำพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาได้ จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า งานวิจัย (ธีราภรณ์ กิจจักษ์, 2553) กล่าวว่า การพูดของนักศึกษาส่วนใหญ่ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง มีความรู้ในคำศัพท์น้อยมาก และไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสม ไม่สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ พูดไม่ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์ สอดคล้องกับแนวคิด จาโคโบวิตส์ (Jakobovits 1971: 103-115) กล่าวว่า ปัจจัยความสามารถด้านการพูด มี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนรู้ ปัจจัยด้านการสอน และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (ณวัฒน์ อรุณสุขสว่าง, 2555) ศึกษาระดับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และเพื่อศึกษาเสริมสร้างทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่จะช่วยส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยสามารถเรียนรู้ เข้าใจนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และการศึกษาต่อชั้นระดับที่สูงขึ้น และมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อศึกษาปัจจัยทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่จะช่วยส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จ มีสมารถในการพูดภาษาอังกฤษ และมีเข้าใจทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระราชรั้ววิทยาเสริม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระราชรั้ววิทยาเสริม อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 100 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระราชรั้ววิทยาเสริม อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น จำนวนทั้งสิ้น 100 คน ซึ่งในการศึกษาค้างนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม ซึ่งข้อคำถามมาจากกรอบความรู้ ทฤษฎีด้านจิตวิทยาและการสอนภาษาอังกฤษ (Harris and Sipay, 1979, pp.141-142) นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิจะพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การวิจัย ดังเอกสารที่แนบมาทำนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน
2. คำแนะนำที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิจะนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบอีกครั้ง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มนักเรียน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนได้ลองตอบคำถาม หากพบข้อความที่ไม่ชัดเจน คลุมเครือ ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจะทำการแก้ไขต่อไป
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
5. แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตั้งแต่ .70 ขึ้นไป จึงจะนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 – 0.60
6. เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ในแต่ละปัจจัยเพื่อเขียนรายงานผลการศึกษาต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยสอบถามระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 24 ข้อ จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมในการใช้ค่าและเนื้อหาการกำหนดเกณฑ์สำหรับการให้คะแนนในข้อคำถามโดยลักษณะเป็นคำถาม

ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ (Likert's Scale) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541: 167) กำหนดระดับประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย และ
- 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วมาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC = Index of Item - Objective Congruence) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.83-0.85 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 เมื่อได้ผลการประเมินและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ในแต่ละข้อของคำถาม โดยการกำหนดให้คะแนนค่าดัชนีความสอดคล้องในแต่ละข้อคำถามดังนี้

- +1 หมายถึง สอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
- 1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

4. นำแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) (ศิริชัย, 2550) ของแบบสอบถามทั้งฉบับกับนักเรียนจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มีค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.84 ซึ่งถือว่ามีความน่าเชื่อถือมาก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ได้กำหนดเกณฑ์สำหรับการให้คะแนนในข้อคำถามโดยลักษณะเป็นคำถามประมาณค่าและวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผลคำถามประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ (Likert's Scale) ที่กำหนดไว้โดยใช้แบบประเมินเป็นมาตรา 5 ระดับ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541: 167) และการแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ย จะใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ เป็นการอธิบายระดับคะแนนเฉลี่ยของเบสท์ (Best, 1970)

- 2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สูตร (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541: 167)
  - 3.1 ค่าร้อยละ (Percent)
  - 3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 3.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหาคุณภาพของเครื่องมือ

4.1 หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

4.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของบราวน์ (Cronbach's alpha Coefficient) (ศิริชัย, 2550)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวนคน	ร้อยละ
ชาย	41	41.00
หญิง	59	59.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 และเพศชาย ซึ่งมีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00

ตารางที่ 2 แสดงระดับการศึกษา

ระดับชั้น	จำนวนคน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 4	35	35.00
มัธยมศึกษาปีที่ 5	35	35.00
มัธยมศึกษาปีที่ 6	30	30.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงผลการเรียนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษ

เกรดเฉลี่ย	จำนวนคน	ร้อยละ
1.01 – 1.50	2	2.00
1.51 – 2.00	4	4.00
2.01 – 2.50	12	30.00
2.51 – 3.00	21	12.00
3.01 – 3.50	27	27.00
3.51 – 4.00	34	34.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ 3.51 – 4.00 ซึ่งมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาคือ 3.01 – 3.50 ซึ่งมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมาคือ 2.51 – 3.00 ซึ่งมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 รองลงมาคือ 2.01 – 2.50 ซึ่งมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 รองลงมาคือ 1.51 – 2.00 ซึ่งมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 รองลงมาคือ 1.01 – 1.50 ซึ่งมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงระยะเวลาในการศึกษาภาษาอังกฤษ

ระยะเวลา	จำนวนคน	ร้อยละ
3 - 6 ปี	7	2.00
6 - 9 ปี	9	4.00
9 - 12 ปี	42	30.00
มากกว่า 12 ปี	42	12.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ระยะเวลาในการศึกษาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีจำนวน มากกว่า 12 ปี และ 9 - 12 ปี ซึ่งมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือ 6 - 9 ปี ซึ่งมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 รองลงมาคือ 3 - 6 ปี ซึ่งมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	M	SD	ระดับ
1. ปัจจัยด้านผู้เรียน	3.15	.59	ปานกลาง
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน	3.48	.95	ปานกลาง
3. ปัจจัยด้านครอบครัว	2.58	.72	น้อย
4. ปัจจัยด้านโรงเรียน	3.51	.69	มาก
รวมเฉลี่ย	3.18	.51	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกรายด้านตามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.18, SD=.51$) เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($M=3.51, SD=.69$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.48, SD=.95$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.15, SD=.59$) และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ น้อยที่สุด คือปัจจัยด้านครอบครัว อยู่ในระดับน้อย เป็นลำดับสุดท้าย ($M=2.58, SD=.72$)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยด้านผู้เรียน	M	SD	ระดับ
1. นักเรียนค้นคว้าเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ	2.90	.89	ปานกลาง
2. นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.63	.86	มาก
3. นักเรียนให้ความสำคัญต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.50	.86	มาก
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	3.43	.81	ปานกลาง
5. นักเรียนเชื่อว่าตนเองสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี	2.31	.83	น้อย
เฉลี่ยรวม	3.15	.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ในระดับปานกลาง ($M = 3.15, SD = .51$) แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ในเรื่อง นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นต้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.63, SD = .86$) รองลงมา คือ นักเรียนให้ความสำคัญต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.50, SD = .86$) รองลงมา คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.43, SD = .81$) รองลงมา คือ นักเรียนค้นคว้าเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.90, SD = .89$) และ นักเรียนเชื่อว่าตนเองสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($M = 2.31, SD = .83$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยด้านครูผู้สอนที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยด้านครูผู้สอน	M	SD	ระดับ
6. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการวางแผนเตรียมสอนล่วงหน้า	3.54	1.02	มาก
7. ในระหว่างการเรียนการสอนครูผู้สอน ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน	3.39	1.11	ปานกลาง
8. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.58	1.16	มาก
9. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.35	1.08	ปานกลาง
10. ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	3.55	1.17	มาก
เฉลี่ยรวม	3.48	.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านตัวครูผู้สอนในระดับปานกลาง ($M = 3.48, SD = .95$) แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่อง ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นต้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.58, SD = 1.16$) รองลงมา คือ ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.55, SD = 1.17$) รองลงมา คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการวางแผนเตรียมสอนล่วงหน้ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.54, SD = 1.02$) รองลงมา คือ ในระหว่างการเรียนการสอนครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.39, SD = 1.11$) และ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.35, SD = 1.08$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยด้านครอบครัว	M	SD	ระดับ
11. ครอบครัวของนักเรียนสนับสนุนในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.32	.87	ปานกลาง
12. ครอบครัวของนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	2.55	1.00	ปานกลาง
13. ครอบครัวของนักเรียนสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบ้านภาษาอังกฤษ	2.38	.94	น้อย
14. ครอบครัวสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียน	1.96	.99	น้อย
15. ครอบครัวของนักเรียนมีการสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.67	1.06	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.58	.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านครอบครัวในระดับปานกลาง ($M = 2.58, SD = .72$) แต่เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่อง ครอบครัวของนักเรียนสนับสนุนในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.32, SD = .87$) รองลงมา คือ ครอบครัวของนักเรียนมีการสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.67, SD = 1.06$) รองลงมา คือ ครอบครัวของนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.55, SD = 1.00$) รองลงมา คือ ครอบครัวของนักเรียนสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบ้านภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($M = 2.38, SD = .94$) และ ครอบครัวสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($M = 1.96, SD = .99$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยด้านโรงเรียนที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยด้านโรงเรียน	M	SD	ระดับ
16. โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สืบค้น ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและมีสื่อการเรียนที่ทันสมัย	3.75	.90	มาก
17. โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีการศึกษาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ	3.72	.85	มาก
18. บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.28	.93	ปานกลาง
19. โรงเรียนมีการจัดการความรู้ด้านวิชาการในด้านภาษาอังกฤษ	3.63	.85	มาก
20. สิ่งแวดล้อมโดยรวมภายในโรงเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.16	.94	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.51	.69	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านโรงเรียนในระดับมาก ($M = 3.51, SD = .69$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่อง โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สืบค้นความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและมีสื่อการเรียนที่ทันสมัย เป็นต้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.75, SD = .90$) รองลงมา คือ โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีการศึกษาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.72, SD = .85$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดการความรู้ด้านวิชาการในด้านภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.63, SD = .85$) รองลงมา คือ บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ($M = 3.28, SD = .93$) และ สิ่งแวดล้อมโดยรวมภายในโรงเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.16, SD = .94$) ตามลำดับ

จากตารางที่ 1-9 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกรายด้านตามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.18, SD = .51$) เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($M = 3.51, SD = .69$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.48, SD = .95$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.15, SD = .59$) และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ น้อยที่สุด คือปัจจัยด้านครอบครัว อยู่ในระดับน้อย เป็นลำดับสุดท้าย ($M = 2.58, SD = .72$)

อภิปรายผล

จากผลสรุปการวิจัย การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะนำมาอภิปรายผลไปตามลำดับข้อ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และนักเรียนให้ความสำคัญต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์และมีความสำคัญต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้เพื่อหาความรู้และเพิ่มสติปัญญาตลอดจนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ครูเป็นเพียงผู้รับผิดชอบในการสอนแต่นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Seth Amoah, Joyce Yeboah (2021) ศึกษาปัญหาการพูดของผู้เรียนภาษาจีน EFL และแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือการพูด และถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการศึกษา การเรียนภาษาอังกฤษผู้สอนหรือครูควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ซึ่งจะช่วยให้ลดความวิตกกังวลหรือความเขินอาย และรวบรวมกลยุทธ์ที่เพียงพอ เช่น การนำเสนอด้วยปากเปล่าหรือการอภิปรายในชั้นเรียนเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการพูดของผู้เรียน

2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Minghe and Yuan (2013) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรพิจารณาว่าผู้เรียนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน เพื่อให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนที่สามารถชักชวนให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในการสื่อสาร กล่าวโดยสรุป การสอนเป็นแสดงออกของผู้สอนเป็นภาษาพูดและกิริยาอาการเกิดขึ้นในการดำเนินการเรียนการสอน โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และได้พัฒนาทั้งด้านความรู้ เจตคติ และทักษะตามที่ได้ตั้งจุดประสงค์ไว้ พฤติกรรม การสอนเป็นสิ่งที่ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการสอน การเรียนเป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันอย่างใกล้ชิด ดังนั้นครูจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการพูดให้ผู้เรียนมีการเรียนที่ดีหรือไม่ดีนั้นขึ้นอยู่กับการสอนของผู้สอนเป็นอย่างมาก

3. ปัจจัยด้านครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครอบครัวของนักเรียนสนับสนุนในการเรียนภาษาอังกฤษ และครอบครัวของนักเรียนมีการสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อธิบายได้ว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญต่อและใส่ใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้ปกครองมองเห็นถึงประโยชน์ ความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ สร้างแรงจูงใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และสนับสนุนในการเรียนในด้านต่างๆของภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ (Gardner 1973) กล่าวว่า การที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง กระตุ้นให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ คอยดูแลสอดส่องให้นักเรียนทำการบ้าน จะช่วยส่งเสริมนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ธีรภรณ์ กิจจารักษ์ (2553) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ผู้ปกครองควรให้การดูแลโดยการเอาใจใส่ให้เวลา และสนับสนุนด้านภาษาอังกฤษแก่บุตรหลานมากขึ้น โดยการกระตุ้นผู้เรียนให้ทำการบ้าน ฝึกการฟัง อ่าน เขียน และพูด จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานได้เป็นอย่างดี และรวมไปถึงครอบครัวให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษมากเท่าไร ยิ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันและในสังคม

4. ปัจจัยด้านโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สืบค้นความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและมีสื่อการเรียนที่ทันสมัย และโรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีการศึกษาความรู้ด้าน

ภาษาอังกฤษ ในภาพรวมรายชื่ออยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า สถาบันศึกษามีการส่งเสริมในการสืบค้นความรู้ภาษาอังกฤษ จากห้องสมุด ห้องโสตทัศนอุปกรณ์ ศูนย์หนังสือ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางสถาบันและครูผู้สอนมีการ จัดกิจกรรมทางด้าน ภาษาอังกฤษ สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือภาษาอังกฤษ จัดศูนย์การเรียนรู้ภาษาแบบพึ่งตนเอง และติดตั้ง ระบบอินเตอร์เน็ตในโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้ การสอนในโรงเรียนเพื่อเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง (2557) กล่าวไว้ว่า ศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษพึ่งพาตนเอง การเรียนรู้อิสระซึ่งในส่วนี้จะมี คอมพิวเตอร์ วิดีโอ หนังสือการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเรียนด้วยตนเอง เน้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีความจำเป็นที่ จะต้องมีศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง เพื่อการจัดการการเรียน การสอนที่ดีความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ดีได้นั้น สิ่งที่สำคัญ คือ การเรียนรู้กลวิธี การฝึกฝน การพูดภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และมีการพัฒนาด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มทักษะ จากเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเรียนรู้ และฝึกฝนภาษาอังกฤษจะสามารถทำให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

1.2 นักเรียนให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีและอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ถ้าครูผู้สอนมีกลวิธีในการสอน การเสริมทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้นักเรียน จะสามารถสร้างลักษณะนิสัยในการ เรียนภาษาอังกฤษ และสนับสนุนกิจกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ (Bloom, 1976 : 115-126) การสอนที่ดี ครูต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับตัวผู้เรียน ค้นหาเนื้อหา ย้อนกลับและแก้ไข ข้อบกพร่อง มีการวางแผน เตรียมการสอนและเตรียมความพร้อมของครู ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายและขั้นตอนใน การสอน มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก มีการใช้สื่ออุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม (Bloom, 1976 : 115-126)

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาทักษะการพูด เพื่อทำให้นักเรียนสนใจและดึงดูดความสนใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้การ สื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียน

2.3 ควรศึกษากลวิธีการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กำไลทิพย์ ปัตตะพงษ์. (2558). การวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการความเต็มใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี. วารสารด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ณัฐญา หุนน้อย ปัญญา. (2562). ศึกษาปัญหาและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ พนักงานไทย: กรณีศึกษา บริษัท บีซีเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิยาพร ศิลป์. (2559). ปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของวิศวกร โยธา: ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ประกอบธุรกิจก่อสร้าง. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- ธีรภรณ์ พลายนเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. ได้รับทุนอุดหนุนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.
- พิมลมาศ เกตุฉาย. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา: กรณีศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Amoah, S., & Yeboah, J. (2021). *The speaking difficulties of Chinese EFL learners and their motivation towards speaking the English language*. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 17(1), 56-69.
Doi: 10.52462/jlls.4
- Bloom, Benjamin S. 1976. *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw-Hill.
- Brown, H.D. 1987. *Principles of Language Learning and Teaching*. Englewood Cliffs, Prentice-Hall.
- Gardner, R.C., and Wallace E. Lambert. 1972. *A Social Psychology and Second Language Learning*. London: Arnold Publisher Ltd.
- Gardner, R.C. 1973. *Focus on Learner: Pragmatic Perspectives for the language Teacher*. Rowley Mass: Newbury House.
- Harmer, Jeremy. 1991. *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman. Holec, H. 1981. *Autonomy and Foreign Language Learning*. Oxford: Pergamon.
- Lai-Mei Leong. and Seyedeh Masoumeh Ahmadi. (2017). *An Analysis of Factors Influencing Learners' English-Speaking Skill*. *International Journal of Reseal of Research in English Education*.
- Mohammad Javad Riasati. (2018). *Willingness to speak English among foreign language learners: A causal model*, *Cogent Education*, 5:1, 1455332, DOI: 10.1080/2331186X.2018.1455332
- Rubin, J. 1975. *What the good language learner can help us*. *TESOL Quarterly*, Vol.19. No.9.
- Savignon, Sandra J. 1972. *Communicative Competence in An Experiment in Foreign Language Teaching*, 24. Edited by C. Roger. Montreal: Marcel Dedier.
- Scott, Roger. 1981. *Speaking in Keith'Johnson and Keith Morrow in Communication in the Classroom*. London: Longman Group Ltd.
- Spolsky, Bernard. 1969. *Attitudinal Aspects of Second Language Learning*. *Language Learning* no. 14
- Wen, W. P., & Clement, R. (2003). *A Chinese conceptualisation of willingness to communicate in ESL*. *Language, Culture and Curriculum*, 16(1), 18-38.
- Yashima, T. (2002). *Willingness to communicate in a second language: The Japanese EFL context*. *Modern Language Journal*, 86(1), 54-66.